

रक्षेव सर्वैः परितोऽभिलुष्टां हरिद्रया पुष्पफलेरनेकैः ।
 यज्जालिजुस्तुम्बुश्चर्कराभिः वितानकं चोपरि पञ्च-
 वर्णम् । स्नातस्ततो मङ्गलवेदबोधैः मदक्षिणीकृत्य
 सपुष्पहस्तः । आवाहयेत् ताङ्गुलधेतुमन्त्रैः द्विजाय
 दद्यादथ दर्भपाणिः” हेमा० दा०मत्स्यपु० । [हेमच० ।

हिरण्यकोष पु० हिरण्यस्य कोष इव । कृताकृतस्वर्णरौप्ये
 हिरण्यगर्भं पु० हिरण्यं स्वर्णमयाण्डं गर्भं उत्पत्तिस्थान-

मस्य । १ चतुर्मुखे ब्रह्मणि तस्य हेमाण्डप्रभवात्तथात्वम्
 “तदण्डमभवद्देवं सहस्रांशुसमप्रभम् । तस्मिन् जज्ञे
 स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः” मन्त्रकोः । तुलादिषोडश-
 महादानमध्ये दानार्थं स्वर्णादिना कल्पिते २ हिरण्य-
 गभाख्ये पात्रे २ चपचारात्तद्दाने ३ शाकपानमूर्तिभेदे च
 शालपामशब्दे दशमम् । तस्य दानविधेयं हेमा० दा०मत्स्यपु०
 “कथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् । हेन्ना हिर-
 ण्यगर्भाख्यं महापातकनाशनम् । पुण्यं दिनमया-
 साद्य तत्रापुरुषदानवत् । कृत्विग्मवष्टपवन्भारभूषणा-
 ष्णादनादिकम् । कुत्वाद्युपोषितकाष्ठोकेषावाहनं बुधः ।
 पुण्याहवाचनं कृत्वा तद्वत् कृत्वाधिवसनम् । अथ दे-
 वकाष्ठद्विजानां विवादिपूजा ब्राह्मणवाचनपुरुषकृत्विग्वर-
 चमधुपर्वदानकुण्डमण्डपवेदिदक्षिणार्होमाधिवसनान्दि-
 र्गं हिरण्यगर्भादिपञ्चदशमहादानप्रकृतिसूतं मत्स्यपु-
 राचोक्ततुलापुरुषदानविकृतं वेदितव्यम् । “ब्राह्मणैरा-
 नवेत् कुण्डं तपनीयमयं शुभम् । हावप्रत्यकुञ्जोष्णायं
 हेमपङ्कजगर्भवत् । त्रिभागहीनविकारं प्रशस्तं सरजा-
 कृति” । कुण्डमिति, हिरण्यगर्भाख्यं पात्रं, तपनीय-
 मयं, स्वर्णमयं हेमपङ्कजम् तदेव नामिदं द्वाव्यं । त्रि-
 भागहीनविकारमिति, अष्टाचत्वारिंशदङ्गुलविकार-
 मित्यर्थः । सरजाकृति, मृदङ्गाकृति । आच्यणीरा-
 तिपूरितमिति कश्चित्पाठः । तत्र हतचोरे तल्यपरिमाणे,
 यद्यपि चातिपूरितमित्युच्यते तथापि यजमानप्रवेशेन
 यथा तत्र गृह्णन्त्येवमिति तथा पूरणीयम् । “दशान्त्राणि
 सरत्राणि टालं स्वर्णं तथैव च । हेमनालं सपिटकं
 बाहिराटिल्यसंयुतम् । तथैवावरणं नाभेरुपवीतञ्च काञ्च-
 नम् । पार्श्वतः स्थापयेत् तद्वह्निमदण्डं कमण्डलुम्” ।
 दशान्त्राणि, दशखण्डानि, अम्बापोति कश्चित्पाठः ।
 तानि काञ्चनानि अम्बाकारतया, अम्बाणीति । अम्ब-
 खनितमिति कश्चित्, रत्नानि पञ्च पवित्रानि, सपिटकं,
 मङ्गुपान्वितं बाहिरिति । हेमकुण्डाद् बाह्यप्रदेशे पार्श्वतः

स्थापयेदित्यनेन सम्बन्धः । वज्रिभास्करसंयुतमिति च
 पठन्तरम् “वज्रिभास्करयोजनं ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते ।
 वज्रिभास्करसंयुतमिति, वा पाठ तदा व्याप्यः पदम्” । तत्र-
 चणमपि तत्रैव, नाभेरावरणमिति, नाभ्यावरणार्थं बौध्दे
 वस्तं दात्रादीन्यपि सुवर्णमयान्येव कार्याणि । “पद्मा-
 कारं विधानं स्थात् समन्तादङ्गुलाधिकम् । सप्ताश्वो-
 समोमेतं पद्मारागदन्वितम् । तिलहोषोपरिगतं वेदी-
 मध्ये ततोऽर्चयेत्” । होषः परिभाषायां व्याख्यातः ।
 इह खलु हिरण्यगर्भनिर्माणसुवर्णपरिमाणस्यानाम्ना-
 नात् वायता यजमानस्य प्रवेशावरणोपाधिकं कुण्डं
 भवति तावता घटनीयं, तत्र वेदिकास्थे लिखितचक्र-
 सोपरि तिलहोषं निधाय तदुपरि संस्थाप्य पूजयेत् ।
 अथ तुलापुरुषदानतदधिवासनदिनादन्त्येद्यं ब्राह्मणवाचनं
 विधाय पूषांस्तुतिप्रभृतिकर्मण्येव समाप्तिं कुर्यात् । ततश्च
 कुण्डसमीपवर्तिकलग्नजलैः पूर्ववदभिषेकः, तदुच्यते ।
 “ततो मङ्गलशब्देन ब्रह्मवाचनमेव च । सर्वोपधोदक-
 खानं स्थापितो वेदपुङ्गवः” । सर्वोपधः, व्याख्याताः,
 “शुक्लमाख्याम्बरधरः सर्वोपर्यभूषितः । समुद्धारये-
 त्कान्तं मृद्वीतकुसुमाञ्जलिः । नमो हिरण्यगर्भाय हि-
 रण्यकवचाय च । वज्रकोकसुराध्वज ! जगद्गालो नमो
 नमः । भूर्भुवःसुखा कोकास्तव गर्भे व्यवस्थिताः । ब्रह्मा-
 दयस्तवा देवा नमस्ते विश्वधारिणे । नमस्ते भुवना-
 धार ! नमस्ते नृपनाथ्यय ! । नमो हिरण्यगर्भाय गर्भे
 कस्य पितामहः । यतस्त्वमेव भूतानां भूतेश्वर इव
 स्थितः । तस्मात् सासुद्धारयेषुः सर्वं वारसं गराय ।
 एवमावन्त्र तन्मध्यमायिष्ठान्तं वदन्त्युक्तः । सुष्ठिभ्यां
 परिकेन्द्रेण धर्मराजचतुर्हस्तो । जातुमध्ये शिरः कृत्वा
 तिष्ठेद्दृष्ट्वाष्टपङ्कजम्” । धर्मराजोऽत्र सुवर्णमयः, तत्र-
 चणं ब्रह्माण्डदाने वक्ष्यते । तत्र दक्षिणसुप्तो धर्मराजः,
 वामसुप्तो चतुर्हस्त इति । “गर्भाधानं पुंस्वयं श्रीमन्तो-
 जयनं तथा । कुक्षु हिरण्यगर्भेऽस्य ततस्तं द्विजपुङ्गवः” ।
 अथवकोकनमप्यत्र विज्ञेयं, एतेषु, गर्भादानादिषु वक्ष्य-
 माणेषु जातकर्मोदेषु, मन्त्रयुक्तमनज्यानमात्रमाचरणी-
 यम् “गोतमकुलवासेण गुरुं सन्तोषयेत् ततः । जात-
 कर्मोदिकाः कुर्यात् क्रियाः षोडश पापराः” । ताचा-
 भिधीयन्ते । जातकर्म ! नामकरणं २ निष्क्रमणं ३ पात्र-
 प्राशनं ४ चूडाकर्म ५ उपनयनं ६ प्राजापत्यम् ७ ऐन्दवं